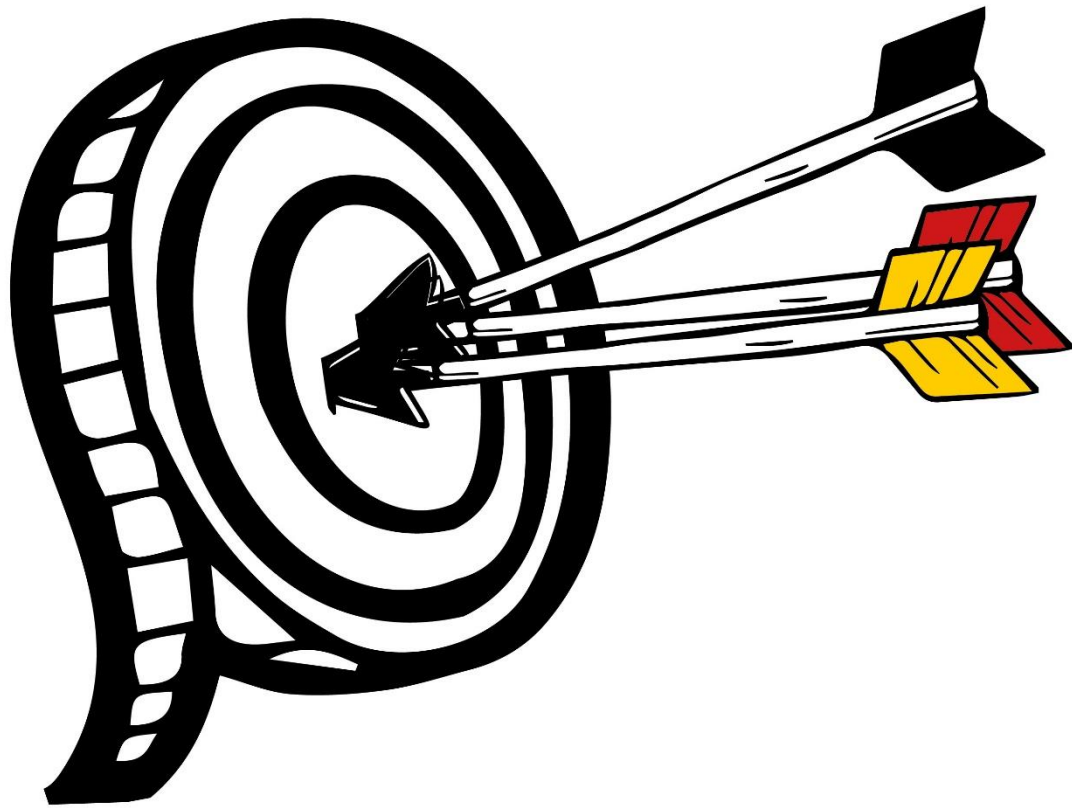

2018 TYDZIEŃ FILMU NIEMIECKIEGO

Wrocław • Kino Nowe Horyzonty, ul. Kazimierza Wielkiego 19a-21 • 16-22.11.2018

16.11.18, godz. 19.00 Milcząca rewolucja reż. Lars Kraume	17.11.18, godz. 19.00 3 dni w Quiberon reż. Emily Atef	18.11.18, godz. 19.00 Zagubiona reż. Felix Hassenfratz	19.11.18, godz. 19.00 Styks reż. Wolfgang Fischer	20.11.18, godz. 19.00 Casting reż. Nicolas Wackerbarth	21.11.18, godz. 19.00 Walc w alejkach reż. Thomas Stuber	22.11.2018, godz. 19.00 Daleko. Historia drogi dookoła świata reż. Patric Allgaier, Gwendolin Weisser

organizatorzy

wsparcie finansowe

patronat medialny

partnerzy

Milcząca rewolucja (Das schweigende Klassenzimmer)

Niemcy, 2018; **reżyseria:** Lars Kraume; **scenariusz:** Lars Kraume; **zdjęcia:** Jens Harant; **obsada:** Leonard Scheicher, Tom Gramenz, Lena Klenke, Jonas Dassler, Ronald Zehrfeld; **produkcja:** Akzente Film; 111 min.

Pokazy festiwalowe: Berlinale 2018

Nagrody i wyróżnienia: Pokojowa Nagroda Niemieckiej Kinematografii Most, 2018

Dwaj przyjaciele z małego NRD-owskiego miasteczka Eisenhüttenstadt, które w 1956 roku, kiedy rozgrywa się akcja filmu, nosiło nazwę Stalinstadt, wyjeżdżają czasami do kina w Berlinie Zachodnim. Przed jednym z seansów oglądają kronikę filmową, rodzaj kinowych wiadomości,

gdzie pojawiają się informacje o ofiarach powstania węgierskiego, jakie wybuchło w Budapeszcie przeciwko socjalistycznemu systemowi. Na ekranie widać ofiary sowieckiej interwencji, podana też zostaje informacja o śmierci Ferenc Puskasa, znanego piłkarza, ówczesnego idola fanów futbolu.

Poruszeni młodzi chłopcy opowiadają całą historię następnego dnia w klasie i proponują uczcić poległych Węgrów minutą ciszy. Budzi to kontrowersję wśród niektórych uczniów, nie chcą wierzyć słowom Thea i Kurta, bo przekaz miejscowych mediów jest zupełnie inny. O wszystkim przesądza głosowanie. Nauczyciel historii, który pojawia się na pierwszej lekcji nie rozumie, dlaczego w klasie nikt nie odpowiada na pytania i nie chce wyjawić powodu zaistniałej sytuacji. Kiedy wreszcie Eric, który nie chciał brać udziału w tym milczącym proteście, zdradza jego przyczynę, jasnym staje się, że niewinna minuta ciszy będzie miała dla młodych, stojących tuż przed maturą, ludzi brzemiennie w skutkach konsekwencje.

Scenariusz filmu oparty jest na prawdziwych wydarzeniach opisanych w książce Dietricha Garstki, ówczesnego dyrektora szkoły, w której miały one miejsce. Lars Kraume, reżyser filmu znany polskim widzom z obrazu *Fritz Bauer kontra państwo*, opowiada poruszającą i bardzo aktualną także dzisiaj historię o sile solidarności, o sprzeciwie wobec nadużywania władzy i walce o swobodę wyrażania własnych poglądów.

Lars Kraume, urodził się w 1973 roku w Chieri we Włoszech, dorastał we Frankfurcie nad Menem. Po maturze przez dwa lata pracował jako niezależny fotograf. Swój pierwszy film krótkometrażowy *3:21* zrealizował w 1992 r. W latach 1994 - 1998 studiował na Niemieckiej Akademii Filmowej i Telewizyjnej (dffb) w Berlinie. Za swój film dyplomowy *Dunckel* z roku 1998 otrzymał Nagrodę im. Adolfa Grimma, a obraz *Guten Morgen, Herr Grothe* z 2007 roku Niemiecką Nagrodę Filmową oraz ponownie Nagrodę im. Adolfa Grimma. Kolejny film *Fritz*

Bauer kontra państwo z 2015 roku wyróżniono Niemiecką Nagrodą Filmową w sześciu kategoriach, w tym za najlepszy film i za najlepszą reżyserię. Kraume pracował także jako reżyser i autor scenariusza przy wielu produkcjach telewizyjnych, między innymi serialach kryminalnych *KDD-Kriminaldauerdienst* oraz *Tatort*.

Dystrybucja:

Aurora Films
Pasaż Ursynowski 1/111
02-784 Warszawa
Tel.: +48 22 35 39 602
E-mail: dystrybucja@aurorafilms.pl
www.aurorafilms.pl

3 dni w Quiberon (3 Tage in Quiberon)

Niemcy, 2018; **reżyseria:** Emily Atef; **scenariusz:** Emily Atef; **zdjęcia:** Thomas Kiennast; **obsada:** Marie Bäumer, Birgit Minichmayr, Charly Hübner, Robert Gwisdek; **produkcja:** Rohfilm Factory w koprodukcji z Dor Film i Sophie Dulac Productions; 115 min.

Pokazy festiwalowe: Berlinale 2018, Ankara 2018, Moskwa 2018, Sydney 2018, Kijów 2018

Nagrody i wyróżnienia: Niemiecka Nagroda Filmowa 2018 (najlepszy film, najlepszy reżyser, najlepsza aktorka pierwszoplanowa, najlepsza aktorka drugoplanowa, najlepszy aktor drugoplanowy, najlepsze zdjęcia, najlepsza muzyka).

Romy Schneider, niemiecko-francuska gwiazda filmowa, przyjeżdża w 1981 roku do Bretanii, aby poddać się terapii i zebrać siły przed kolejnym filmem. Skazana na ścisłą dietę, całkowitą

rezygnację z alkoholu, używek i leków nasennych oraz znudzona monotonią dnia codziennego aktorka zaprasza do kurortu swoją dawną wiedeńską przyjaciółkę. Za namową znajomego, fotografa Roberta Lebecka, wyraża także zgodę na ekskluzywny wywiad i sesję fotograficzną dla tygodnika „Stern”. W tym intymnym gronie rozgrywa się akcja filmu, będącego rekonstrukcją czasu, w jakim dziennikarz Michael Jürgs przeprowadził swoją słynną rozmowę z Romy Schneider. Późniejsze tragiczne losy legendarnej odtwórczyni cesarzowej „Sissi” sprawiają, że będzie to jej ostatni wywiad.

Obecność fotografa, który wykonał w ciągu tych trzech dni tysiące czarno-białych portretów gwiazdy, pozwoliła twórcom filmu na odtworzenie klimatu wydarzeń tamtych dni. Podziwiamy

nie tylko wspaniałą urodę Romy Schneider, którą po mistrzowsku zagrała, do złudzenia do niej podobna, niemiecka aktorka Marie Bäumer, ale też pieczołowicie zrekonstruowane wnętrza i piękne bretońskie pejzaże.

„To, co początkowo wygląda na klasyczny portret znanej artystki i symbolu seksu w chwili załamania, przeistacza się w piekielnie inteligentne studium osobowości, manipulacji, granic poświęcenia dla dobra uprawianej sztuki.” – pisał Janusz Wróblewski w swojej relacji z Berlinale dla tygodnika „Polityka”. Film Emily Alef ukazuje też istotę współczesnych mediów, bezlitosnych, pozbawionych skrupułów i korzystających z każdej okazji, aby zdobyć pożądany materiał i przyciągnąć uwagę jak najwięcej głodnych sensacji odbiorców.

Emily Atef, urodziła się w 1973 roku w irańsko-francuskiej rodzinie w Berlinie Zachodnim. Dorastała w Stanach Zjednoczonych i Francji, pracowała jako aktorka w Londynie. Do Berlina powróciła na studia. W 2008 roku ukończyła Niemiecką Akademię Filmową i Telewizyjną. Jej pełnometrażowy debiut *Molly's Way* wyróżniono w 2005 roku nagrodą za najlepszy scenariusz na Festiwalu Filmowym w Monachium, kolejny film *Das Fremde in mir* miał swoją premierę w Cannes, później pokazywany był na licznych festiwalach i zebrał wiele nagród, m.in. za najlepszą reżyserię na Festiwalu Filmowym w Sao Paulo. Reżyserka ma na swoim koncie także wiele produkcji telewizyjnych. Premiera filmu *3 dni w Quiberon* miała miejsce w tym roku w konkursie festiwalu Berlinale.

Dystrybucja:

Beta Cinema GmbH
Grünwalder Weg 28
82041 Oberhaching
Niemcy
Tel.: +49 89 67 34 69 828
Email: beta@betacinema.com
www.betacinema.com

Styks (Styx)

Niemcy, Austria, 2018; **reżyseria:** Wolfgang Fischer; **scenariusz:** Wolfgang Fischer, Ika Künzel; **zdjęcia:** Benedict Neuenfels; **obsada:** Susanne Wolf, Gedion Oduor Wekesa, Kelvin Mutuku Ndinda; **produkcja:** Schiwago Film, Berlin w koprodukcji z Amour Fou, Wiedeń; 94 min.

Pokazy festiwalowe: Berlinale 2018, Hong Kong 2018, Sztambuł 2018, Ankara 2018, Valletta 2018.

Nagrody i wyróżnienia: Nagroda Heinera Carowa i Jury Ekumenicznego Berlinale 2018 (Panorama) Nagroda Europa Cinemas Label.

Rike jest lekarką pracującą w pogotowiu ratunkowym. Poznajemy ją podczas udzielania pomocy poszkodowanym w wypadku samochodowym, a chwilę później widzimy, jak planuje swój urlop i przygotowuje się do wypłynięcia w morze. Jako samotna żeglarka wyrusza z Gibraltaru na położoną u wybrzeży Afryki tropikalną Wyspę Wniebowstąpienia. Podczas rejsu

jachtem obserwujemy silną, pewną siebie, doskonale przygotowaną do wyprawy i sprawnie zmagającą się z żywiołem podróżniczkę. Pewnego dnia bohaterka budzi się po sztormie, wychodzi z kajuty i widzi przed sobą, w stosunkowo niewielkiej odległości, stary kuter wypełniony uchodźcami, który

ugrzął na morzu. Znajdujący się na nim ludzie są wyczerpani i potrzebują pilnie pomocy. Rike wzywa ją przez radio. Choć obowiązkiem wszystkich jednostek pływających i straży przybrzeżnej jest ratowanie rozbitków, wszyscy odmawiają jakiegokolwiek wsparcia. Sytuacja staje się jeszcze bardziej dramatyczna, gdy jednemu z pasażerów afrykańskiego kutra udaje się doплыć do jachtu Rike. Kiedy opatrzony i nakarmiony przez lekarkę nabierze sił, błaga ją, aby pomogła ludziom na statku, wśród których są też jego bliscy. Kobieta podejmuje kolejną próbę wezwania kogoś na ratunek.

Skromny, rozgrywający się przede wszystkim w warstwie wizualnej film, ze znakomitymi zdjęciami Benedicta Neuenfelsa, stawia odwieczne pytanie o postawę jednostki wobec rozgrywającej się na jego oczach tragedii i o granice indywidualnej odpowiedzialności za udzielenie pomocy potrzebującym bądź jej odmowę.

Wolfgang Fischer urodził się w 1970 roku w Wiedniu. W latach 1990 – 1995 studiował psychologię i malarstwo na Uniwersytecie w Wiedniu. Studia z dziedziny filmu i wideoartu kontynuował w Akademii Sztuk Pięknych w Düsseldorfie oraz w Akademii Sztuki Mediów w Kolonii. Zadebiutował w 2009 roku filmem *Was Du nicht siehst*. Kolejnymi obrazami były: *The Bear* z 2013 roku i *Styx*.

Dystrybucja:

Beta Cinema GmbH

Grünwalder Weg 28

82041 Oberhaching

Niemcy

Tel.: +49 89 67 34 69 828

Email: beta@betacinema.com

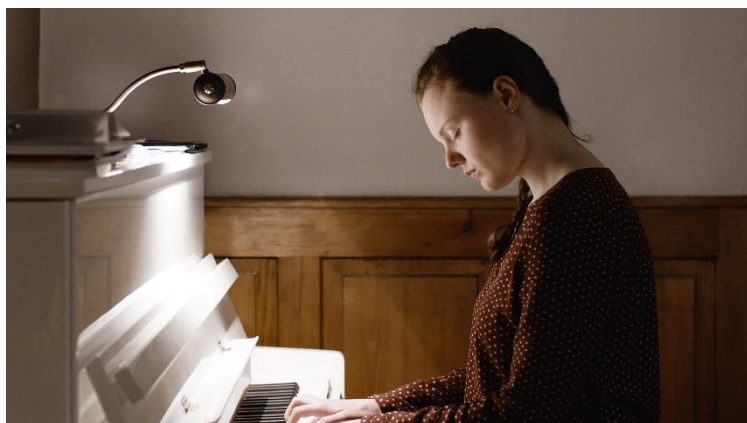
www.betacinema.com

Zagubiona (Die Verlorene)

Niemcy 2018; **reżyseria:** Felix Hassenfratz; **scenariusz:** Felix Hassenfratz; **zdjęcia:** Bernhard Keller; **obsada:** Maria Dragus, Clemens Schick, Enno Trebs, Anne Weinknecht; **produkcja:** Benedikt Böllhoff, Max Frauenknecht; 91 min.

Pokazy festiwalowe: Berlinale 2018

Nastoletnie siostry Maria i Hannah mieszkają wraz z owdowiałym ojcem w małej miejscowości w południowych Niemczech. Pewnego dnia do ich domu puka młody wędrowny stolarz, którego ojciec zatrudnia przy remoncie kościoła. Valentin staje się też nowym domownikiem.

Z Marią, starszą z siostr, dzieli jej pasję do muzyki organowej. Chłopak chętnie słucha jak gra w pustym starym kościele, okazuje się też, że świetnie zna budowę i tajniki znajdującego się tam instrumentu. Pomimo sympatii, jaka nawiązuje się między nimi, Maria zachowuje wobec młodego przybysza dużą rezerwę. Ich relacje obserwuje trochę

zazdrosna o siostrę Hannah. Jest przekonana, że wkrótce odkryje romans Marii i Valentina. Odkrywa jednak zupełnie inny związek.

Film Felixa Hassenfratza pokazywany podczas ostatniego Berlinale w sekcji Perspektywy Kina Niemieckiego podejmuje trudny temat wykorzystywania seksualnego w rodzinie. Na przykładzie swojej bohaterki reżyser pokazuje, jak trudno jest się przyznać do tego faktu, przełamać milczenie, poprosić o pomoc. Ukazuje dziewczynę, która odrzuca wsparcie, choć przychodzi ono od biskiej jej osoby. Maria boi się, że Hannah będzie kolejną ofiarą ojca. Przytłoczona uczuciem wstydu i strachu nie potrafi też, choć bardzo chce, nawiązać intymnego kontaktu z Valentinem. Jedyne ratunkiem wydaje się być ucieczka.

Felix Hassenfratz zanim podjął w 2004 roku studia w Międzynarodowej Szkole Filmowej w Kolonii pracował jako fotograf na planach filmowych oraz jako asystent reżysera. Za swój krótkometrażowy film dyplomowy *Der Vedacht* otrzymał Niemiecką Nagrodę Filmową w kategorii najlepszy film. W 2011 roku za serię dokumentalną *Schnitzeljagd im Heiligen Land* wyróżniono go Nagrodą Grimme. Film *Verlorene* jest debiutem kinowym Felixa Hassenfratza.

Dystrybucja:

VIAFILM GmbH & Co.KG
Bavariafilmplatz 7
82031 Grünwald
Tel.: +49 (0)89 64 98 112 0
E-mail: info@viafilm.de
www.viafilm.de

Casting

Niemcy, 2017; **reżyseria:** Nicolas Wackerbarth; **scenariusz:** Nicolas Wackerbarth, Hannes Held; **zdjęcia:** Jürgen Carle; **obsada:** Andreas Lust, Judith Engel, Milena Dreissig, Nicole Marischka, Andrea Sawatzki; **produkcja:** SWR; 91 min.

Pokazy festiwalowe: Berlinale 2017, Vancouver 2017, Viennale 2017, Turyn 2017, Dublin 2017

Z okazji 75 urodzin Rainera Wernera Fassbindera ma powstać remake jednego z jego znanych filmów, *Gorzkich łez Petry von Kant*. Finansująca ten projekt telewizja publiczna reżyserię

zleciła Verze, która do tej pory realizowała filmy dokumentalne. Dla reżyserki jest to duże wyzwanie już na etapie wyboru odtwórczyni głównej roli. W tym ma jej pomóc tytułowy casting. O rolę w filmie ubiegają się cztery aktorki, mniej lub bardziej sławne gwiazdy niemieckiej sceny. Żadna z nich jednak nie wypada przekonująco. Ekipa producencka

naciska, aby decyzja o obsadzie zapadła jak najszybciej, ale Vera jest niezdecydowana i wyznacza kolejne terminy przesłuchań.

Casting to nie tylko gra przed kamerą, to także niełatwe relacje panujące wśród realizatorów filmu oraz zakulisowe rozgrywki między samymi aktorkami. Obserwujemy jak na potrzeby „sztuki” wykorzystuje się cechy charakteru, predyspozycje społeczne i życie prywatne ludzi biorących udział w produkcji filmowej, jak dochodzi do przenikania się scenariusza filmu i rzeczywistości, a także, jak współczesny styl życia w wielu jego aspektach przypomina filmowy casting.

„Casting zaczyna się już w momencie, kiedy ktoś otwiera drzwi, zwraca się uwagę na każdy gest, każde wypowiedziane zdanie. Ponieważ obie strony nie wiąże jeszcze żadna umowa, często zachowują się one tak, jakby łączyły je przyjacielskie stosunki, wszyscy starają się być bardzo uprzejmi i nie odkrywać się za bardzo.” – tak o swoich doświadczeniach z różnych castingów opowiada reżyser filmu Nicolas Wackerbarth, który swoje spostrzeżenia brawurowo przeniósł na ekran.

Nicolas Wackerbarth urodził się w 1973 roku w Monachium. Wykształcenie aktorskie otrzymał w Bawarskiej Akademii Teatralnej im. Augusta Everdinga, następnie pracował w teatrach: Schauspielhaus we Frankfurcie oraz na scenach miejskich Kolonii. Później podjął studia w Niemieckiej Akademii Filmowej i Telewizyjnej w Berlinie. Jego krótkometrażowy film *Halbe Stunden* miał swoją premierę na festiwalu w Cannes. Kolejna obraz *Unten Mitte Kinn* powstał dla telewizji ZDF i był prezentowany na festiwalu filmowym w Monachium. Nicolas Wackerbarth jest także wydawcą czasopisma filmowego „Rewolwer”.

Dystrybucja:

The Match Factory GmbH
Domstr. 60
50668 Kolonia
Niemcy
Tel.: +49 30 443 19 05 30
Email: info@matchfactory.de
www.the-match-factory.com

Walc w alejkach (In den Gängen)

Niemcy, 2018; **reżyseria:** Thomas Stuber; **scenariusz:** Clemens Meyer, Thomas Stuber; **zdjęcia:** Peter Matjasko; **obsada:** Franz Rogowski, Sandra Hüller, Peter Kurt; **produkcja:** Sommerhaus Filmproduktion w koprodukcji z Rotor Film i Departures Film, Lipsk; 125 min.

Pokazy festiwalowe: Berlinale 2018, Hong Kong, 2018, Moskwa 2018, Ankara 2018, Sydney 2018

Nagrody i wyróżnienia: Nagroda Niemieckiej Gildii Filmowej i Nagroda Jury Ekumenicznego, Berlin 2018, Niemiecka Nagroda Filmowa 2018 dla Najlepszego aktora Pierwszoplanowego.

Christiana, bohatera filmu poznajemy w momencie, kiedy zostaje przyjęty do pracy w wielkiej spożywczej hurtowni, położonej w bliżej nieokreślonym miejscu, gdzieś na uboczu, przy

zjeździe z autostrady, w dawnym NRD. Chłopak trafia pod opiekę Brunona, który przyucza go do nowego zajęcia, staje się jego mentorem, a z czasem przyjacielem. Podczas ich rozmów dowiadujemy się jak z lokalnej perspektywy przebiegało niemieckie zjednoczenie i jak wpłynęło ono na życie okolicznych mieszkańców. Drugą osobą w nowym miejscu pracy, z którą Christian nawiązuje znajomość, jest koleżanka z działu słodczy, pewna siebie

i atrakcyjna Marion. Zarówno nieśmiałe uczucie, jakie narodzi się między nimi, jak i przyjaźń z Brunonem przegrają w konfrontacji z duchami przeszłości.

Powoli, wspólnie z nieśmiałym i wycofanym Christianem, poznajemy losy tej pary bohaterów, a wraz z nimi ekonomiczne i polityczne skutki zjednoczenia Niemiec, cenę jaką wschodnie landy zapłaciły za szybkie, wspomagane zachodnim kapitałem, wejście do wspaniałego, wolnorynkowego świata. Jego symbolem, jak pisała niemiecka krytyka w recenzjach po konkursowym pokazie filmu podczas tegorocznego Berlinale, jest filmowy hipermarket, wielki sklep z półkami wypełnionymi kolorowymi artykułami, które pracownicy nielegalnie podbierają, kiedy mija data ich przydatności do spożycia. Ale w nowym świecie stworzonym dla konsumentów żyją też zwykli ludzie.

Thomas Stuber urodził się w 1981 roku w Lipsku. Po odbyciu licznych praktyk w branży filmowej i pracy przy różnych produkcjach podjął studia w Akademii Filmowej Badenii-Wirtembergii. Jego filmowy dyplom, krótkometrażowy film *Von Hunden und Pferden* zdobył Niemiecką Nagrodę Filmowa w swojej kategorii. Wtedy też rozpoczęła się jego współpraca z pisarzem Clemensem Meyerem. Wspólnie napisali scenariusze do filmów *Herbert* i *Walz w alejkach*. Pierwszy z nich miał swoją premierę na festiwalu w Toronto, a odtwórcę głównej roli nagrodzono Niemiecką Nagrodą Filmową. Thomas Stuber kręci także dla telewizji. Jego ostatni film *Ein Mann unter Verdacht* znalazł się w 2016 roku w programie Festiwalu Filmowego w Monachium.

Dystrybucja:

Aurora Films

Pasaż Ursynowski 1/111

02-784 Warszawa

Tel.: +48 22 35 39 602

E-mail: dystrybucja@aurorafilms.pl

www.aurorafilms.pl

DALEKO. Historia drogi dookoła świata (WEIT. Die Geschichte von einem Weg um die Welt)

Niemcy, 2017, film dokumentalny, **reżyseria / scenariusz / zdjęcia:** Patrick Allgaier i Gwendolin Weisser; **Produkcja:** Weit GbR, 127 min.

Pokazy festiwalowe: Berlinale 2018

Wiosną 2013 roku Gwen i Patrik, para młodych ludzi wyruszyła z niemieckiego Freiburga w podróż dookoła świata. Z plecakami i postanowieniem, że ich wyprawa odbędzie tylko drogą lądową i morską, skierowali się na wschód, aby kiedyś od zachodu dotrzeć z powrotem do

domu. Co prawda za pomocą systemu crowdfundingowego zebrali pewną sumę pieniędzy na konieczne wydatki, jednak ich założeniem było odbycie tej podróży może nie za jeden, ale za wiele uśmiechów. Jeździli więc autostopem, nocowali, w miarę możliwości, w prywatnych domach, a tam, gdzie nie zbudowano żadnych osad lub gdzie właśnie zaprowadziła ich droga, rozbijali namiot. Wyprawa prowadziła przez kraje Kaukazu, Bliskiego Wschodu, Azji

Południowej i Centralnej, Ameryki Środkowej i Europę, poprzez góry, stepy i wielkie miasta, frachtowcem przez ocean i wreszcie małym bussem przez meksykańską ziemię.

Film jest relacją z tego wielkiego przedsięwzięcia, niezwykłym zapisem spotkań z ludźmi, jakie miały miejsce podczas wyprawy dookoła świata. Dokument potwierdza też, że otwartość, szczerowość i uśmiech właśnie są kluczem, który otwiera drzwi wielu domów, niezależnie od szerokości geograficznej. Opowieść Gwen i Patricka pokazuje, że stosunkowo niedużym kosztem można zrealizować marzenie o każdej podróży, i że nic nie może być przeszkodą w realizacji celu, może go tylko trochę przesunąć w czasie.

Gwendolin Weisser urodziła się w 1992 roku we Freiburgu. Od czasów szkolnych każde ferie spędzała podróżując po Europie. Drugą jej pasją był film. W młodości w grupie filmowej poznała Patricka. Po maturze wykonywała wiele dorywczych prac, a wszystkie zaoszczędzone pieniądze odkładała na planowaną podróż dookoła świata, której dokumentacją jest film.

Patrick Allgaier urodził się w 1983 roku niedaleko Freiburga. Po maturze zaczął współpracować jako operator filmowy z lokalną telewizją w Południowej Badenii, później realizował projekty dla różnych firm producenckich oraz dla niemieckiej telewizji publicznej SWR / ARD. Kamera towarzyszyła mu także w podróży dookoła świata, którą odbył razem z Gwen. Od maja 2015 roku w ich wyprawie brał udział także urodzony w Meksyku syn Bruno.

Dystrybucja:

Weit GbR
Gwendolin Weisser & Patrick Allgaier
Bundesstraße 36
79238 Norsingen
Niemcy
Email: weitumdiewelt@gmail.com
www.weitumdiewelt.de